

JUDr. Pavel PILECKÝ
advokát

Zapsaný v seznamu advokátů ČAK pod číslem osvědčení 01200, IČ: 66207886
Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 2 tel. i fax: 222 523 298
e-mail: pilecky.advokat@centrum.cz mobil: 602 253 452

Naše značka: 1259

K č.j.: 7 C 160/99

V Praze dne 22. listopadu 2018

Obvodnímu soudu pro Prahu 6
Justiční areál Na Míčáncích
ulice 28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 10
k sp. zn. 7 C 160/99
do roku 1999
sp. zn. 7 C 404/93

Žalobce: **Jiří Hradec**, hudební skladatel, bytem Praha 3, Přemyslovská 37

zastoupen: JUDr. Pavlem Pileckým, advokátem, číslo osvědčení 01200,
se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1

Žalovaný: **OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, spolek**
se sídlem Československé armády 20, Praha 6

Věc: o zaplacení částky Kč 551.125,- s příslušenstvím

vyjádření žalobce k tvrzením žalované strany při jednání soudu dne 24.10.2018

**závěrečný návrh žalobce k záměru soudu vydat částečný rozsudek ve vztahu k od-
měně za užití díla „Co je to? (úroky z prodlení) a Tutovka**

datovou schránkou

I.

Při jednání soudu dne 24. října 2018 uvedla zástupkyně žalovaného řadu lživých a zavádějících tvrzení, ke kterým se musí žalobce prostřednictvím právního zástupce vyjádřit takto:

1. Žalobce obdržel od žalované strany za žalované období toliko likvidační honorářový list a to třikrát za tři časová období označená toliko **kalendářním rokem**. Nedostal dodnes veškeré potřebné podklady týkající se uplatnění svých děl.

2. Žalovaná strana od počátku soudního sporu (30.12.1993) do 23.9.2015 (celkem 21 let a 9 měsíců) tvrdila, že se na zažalované období vztahuje vyúčtovací řád žalované strany z 21.9.1993 s deklarovanou účinností od 1.1.1993. Zároveň za téměř 25 let trvání sporu datovala tento vyúčtovací řád i daty 13.02.1993 a 25.6.1994.

3. Žalovaná strana předložila soudu 23.9.2015 vyúčtovací řád z 3. května 1989 o kterém tvrdí, že jej právě našla a že jej má jen ve fotokopii (zřejmě neověřené). Protože v roce 1989 platil zákon č. 35/1965 Sb., zejména potom jeho ustanovení §§ 40 až 44, podléhaly závazné předpisy žalované strany, co „jiné socialistické organizace“, schvalování a kontrole státu – Ministerstvu kultury ČSR (České socialistické republiky).

Žalobce má zato, že žalovaná strana měla od roku 1993 dostatečně dlouhou lhůtu k tomu, aby na Ministerstvu kultury ČR (převzalo archiv Ministerstva kultury ČSR) získala originál předmětné listiny, nebo minimálně „referátník“ o schválení vyúčtovacího řádu žalované strany z 3. května 1989. Pokud se ji nepodařilo získat věrohodnou dokumentaci, pak lze k listině údajně z 3.5.1989, předložené žalovanou soudu dne 23.9.2015, přistupovat toliko jako k důkazu prokazujícímu, že si žalovaná strana svévolně zadržovala prostředky náležející žalobci nedodržením zákonů a vlastních pravidel a závazků obsažených ve smlouvě o zastupování s žalobcem ze dne 19.02.1987.

4. Žalovaná svým listivým a zákeřným jednáním, trvajícím více než čtvrt století využívá neautorizovaný dokument předložený soudu dne 23.9.2015 k aktuální argumentaci, že splatnost odměny údajně vyplývá toliko za splnění dvou podmínek a to podání ohlášky skladby a prokázání užití díla.

To je opět zlovolná manipulace se skutečnostmi. V listině ze dne 3.5.1989 (bod C, odst. 11) je uvedeno, že pokud OSA vybrala od Československé televize sumu autorských honorářů a to na základě obecně závazného právního předpisu, který stanovil ČST platební povinnosti bez rozlišení, zda užila díla autorů zastupovaných či nezastupovaných, je OSA povinna vypořádat se s nezastupovanými autory jen pokud prokázali svůj nárok a prokázali užití díla.

Žalobce byl v rozhodném období žalovanou stranou zastupován, patřil do množiny zastupovaných autorů. Způsob odměňování žalovanou stranou zastupovaných hudebních autorů je uveden v bodu C, odst. 9, návazně viz bod C, odst. 8. Listina z 3.5.1989 nestanoví zastupovanému autorovi povinnost prokazovat užití svého hudebního díla (prokazování zajišťovala na základě smlouvy o zastupování žalovaná strana).

5. U listiny z 3.5.1989, pokud byla skutečně vydána a schválena Ministerstvem kultury ČSR, existuje závažný důvod pro téměř 22 leté zatajování tohoto dokumentu žalovanou stranou jak žalobci, tak i soudu.

V této listině, druhá strana listu č. 313 soudního spisu, je pod bodem „D. Postup vyúčtovacích prací při užití bodového systému“ uvedeno v odstavci 22 toto:

„OSA zakládá pro každé hudební dílo a kalendářní rok statistickou kartu, na níž evi-

duje na základě programových dokladů, které předkládají uživatelé děl, veřejné provozování. Po zpracování podkladů se statistické karty uzavírají, vyčíslí se počet provedení každého jednotlivého díla a vynásobí se přiznanou bodovou hodnotou. Výsledky statistického šetření přezkoumá vyúčtovací komise a po jejich revizi předloží návrh k projednání výboru OSA.“.

Žalovaná strana na svoji obranu k ani jedné skladbě žalobce, užití ve vysílání Československé televize za rozhodné období statistickou kartu, na kterou odkazuje její vyúčtovací řád, nedoložila.

Dalším závažným důvodem pro zatajení listiny ze dne 3.5.1989 je skutečnost, že v bodu “G. Lhůty pro vyúčtování“ je v odstavci 40 jasně uvedeno, že vyúčtovacím obdobím je kalendářní rok (leden až prosinec). Přesto ve svém podání ze dne 18.10.2018, jakož i v dalších vyjádřeních žalovaná strana tvrdí, že vyúčtovací období je od 1.10.1989 do 30.9.1990, dále od 1.10.1990 do 30.9.1991 a dále od 1.10.1991 do 30.9.1992. Jde o další velice zálužný způsob manipulace.

6. Ač z dosud neprovedených důkazů – torza hlášení ČST žalované straně za rok 1990, kdy u soudu jsou založena neúplná hlášení za měsíce leden, únor, květen, srpen, říjen a prosinec **vyplývá**, že v tomto roce hlásila ČST do OSA údaje o vysílání pořadu „Co je to?“ v rámci hlášení Hlavní redakce zábavných pořadů, přistupuje dle svého tvrzení žalovaná strana až 18.12.1992 k první písemné reklamaci u Československé televize. Přitom měla žalovaná strana k dispozici přesné údaje o vysílání televizního pořadu „Co je to“. Pro příklad den 26. ledna 1990, včetně výrobního čísla pořadu č. 90/074061, začátku vysílání v 21,45 hodin, délky vysílání 44,30 a hlášení, že hudba pana Jiřího Hradce, žalovanou stranou zastupovaného autora, byla vysílána 30 minut. Tedy dostatek údajů proto, aby reklamace – námitky byly konkrétní a byly vyřízeny bezodkladně a ne až 31.1.1995. Viz. důkazní návrh žalobce na provedení důkazu ze dne 15. listopadu 2018.

II.

Co se týče dlužné částky 5.309,81 Kč jako autorské odměny za užití hudby žalobce v televizním pořadu „Tutovka“, žalobce upozorňuje, že přes skutečnost, že propočet vychází ze zfalšovaných hlášení o užití hudby (mimo dílu č. 13) předmětného televizního pořadu, bez upoutávek a bez předělů (falsa k tíži žalobce a hudebního skladatele Vaculíka dosud nikdo nevyšetřil), žalobce s propočtem souhlasí. Trvá na přiznání příslušenství z částky 5.309,81 Kč od 30.12.1993 do zaplacení této částky.

III.

Žalovaná strana měla na základě zákona č. 35/1965 Sb. a prováděcích předpisů k této normě monopol na inkaso všech odměn za užití hudebních děl ve veřejném vysílání a dostatek oprávnění a pravomocí vůči veřejnému provozovateli hudebních děl, aby si u zastupovaného autora do 30. prosince 1993 obstarala všechny podklady pro plné proplacení odměny za užití hudebních děl žalobce v pořadech „Co je to?“ a „Tutovka“ ve vysílání Československé televize.

Proto žalobci náleží úrok z prodlení ve výši 16% p.a z částky 54.456,- Kč za období od 30.12.1993 do 23.8.2018 a dále částka 5.309,81 Kč a úrok z prodlení ve výši 16% p.a. z částky 5.309,81 Kč od 30.12.1993 do zaplacení.

Jiří Hradec